

P7_TA(2014)0128

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2014. évi éves növekedési jelentés

Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről: 2014. évi éves növekedési jelentés (2013/2157(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak a 121. cikke (2) bekezdésével együtt értelmezett 136. cikkére,
- tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre³,
- tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításra és pontosítására vonatkozó 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendeletre⁴,
- tekintettel a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁵,
- tekintettel a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁶,
- tekintettel a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javításáról szóló, 2013. február 5-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére” című, 2012. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2012)0722),
- tekintettel a költségvetés-terv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös

¹ HL L 306., 2011.11.23., 12. o.

² HL L 306., 2011.11.23., 41. o.

³ HL L 306., 2011.11.23., 8. o.

⁴ HL L 306., 2011.11.23., 33. o.

⁵ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

⁶ HL L 306., 2011.11.23., 1. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0036.

rendeletekről szóló, 2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,

- tekintettel a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
 - tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2013. év prioritásainak végrehajtása” című, 2013. október 23-i állásfoglalására³,
 - tekintettel a 2013. évi éves növekedési jelentésről szóló, 2013. november 13-i bizottsági közleményre (COM(2013)0800),
 - tekintettel az adócsalás, az adókikerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló 2013. május 21-i állásfoglalására⁴;
 - tekintettel az unióbeli adókijátszás és adókikerülés elleni mérhető és kötelező érvényű kötelezettségvállalásra irányuló felhívásról szóló 2013. december 12-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel az Európai Tanács 2013. december 19–20-i ülésének előkészítéséről szóló 2013. december 12-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0084/2014),
- A. mivel a Bizottság legújabb őszi előrejelzései szerint lassan visszatér az euróövezet reál-GDP növekedése és 2014-ben várhatóan eléri majd az 1,1%-ot, a munkanélküliség előreláthatólag csökkenni fog, az infláció pedig jóval 2% alatt fog maradni;
- B. mivel a feltörekvő piacok növekedése stagnál, az Egyesült Államok gazdaságának növekedése stabil, a japán gazdaság növekedése pedig kedvező;
- C. mivel 2014. január 20–22-én az Európai Parlament magas szintű ülést tartott a nemzeti parlamenti képviselőkkel (az európai parlamenti hét keretében), hogy megvitassák a 2014. évi éves növekedési jelentést, valamint a növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló általános gazdaságpolitikai célkitűzéseket, hogy jobban figyelembe vegyék a politikák hatékonyságát és a lehetséges uniós átgyűrűző hatásokat;
- D. mivel a Bizottság elismeri, hogy az EU 2020 stratégia célkitűzéseinek többségét még a legoptimistább forgatókönyv szerint sem érik majd el;

¹ HL L 140., 2013.5.27., 11. o.

² HL L 140., 2013.5.27., 1. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0447.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0205.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0593.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0597.

- E. mivel a Parlament üdvözölte – az irányítási keret megerősítésének részeként – a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz bevezetését;
1. megjegyzi, hogy az EU gazdasági fellendülése folyamatban van, azonban még sérülékeny; hangsúlyozza, hogy növekedésbarát költségvetési konszolidációra van szükség, és erőfeszítéseket kell tenni egyrészt a meglévő gazdaságirányítási keretnek való megfelelés, másrészt pedig közép- és hosszú távon a fenntarthatóbb növekedés és munkahelyek létrehozása érdekében;
 2. üdvözli a növekedésbarát költségvetési konszolidáció szükségességének felismerését; sürgeti a Bizottságot, hogy ezt a prioritást ültesse át a tagállamokhoz és az EU egészéhez intézett konkrét ajánlásokba, beleértve a gazdasági kiigazítási programban részt vevő országokat is, hogy azok ne csak a költségvetési konszolidációval foglalkozzanak, hanem a strukturális reformokkal is, amelyek valódi, fenntartható és társadalmilag kiegyensúlyozott növekedést, foglalkoztatást, megerősödött versenyképességet és növekvő konvergenciát eredményeznek;
 3. megjegyzi, hogy az államkötvények növekvő felára számos tagállamban jelentősen csökkentette a költségvetési mozgásteret; megjegyzi továbbá, hogy az Európai Központi Bank (EKB) által követett monetáris politika hozzájárult az államkötvények kamatkülönbözetének csökkenéséhez; megjegyzi, hogy az EKB iránymutatásai révén rövid és hosszú távon továbbra is ezt a politikát fogja folytatni, és ezáltal hozzájárul az erősebb növekedéshez;
 4. megjegyzi, hogy a Bizottság nemzeti és európai szinten az országspecifikus ajánlásokban ellenőrzi az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit, és szorosan nyomon követi a foglalkoztatással, a kutatással és fejlesztéssel, az oktatással, a szegénységgel, a megújuló energiával és a kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos célkitűzéseket;
 5. úgy véli, hogy tovább kell erősíteni az uniós gazdaság egészének a világ gazdaságon belüli költségalapú és nem költségalapú versenyképességét, különösen a termék- és szolgáltatáspiaci verseny növelésével a termelékenység növelése, az erőforrás-hatékonyság és az árak csökkentése érdekében, valamint a munkaerőköltségek termelékenységgel való összhangban tartásával és a makroökonómiai egyensúlyhiány csökkentésével;
 6. tudomásul veszi a komoly problémákkal küszködő tagállamok által végrehajtott ambiciózus szerkezeti reformokat; erőfeszítéseik folytatására buzdítja a tagállamokat; rámutat, hogy eltökélten folytatni kell és figyelemmel kell kísérni a strukturális reformokra irányuló erőfeszítéseket, a reform eredményességének és az elért eredmények alapul vételének biztosítására; ösztönzi a konvergenciát és versenyképességet nemzeti és európai szinten előmozdító, valamint a fenntartható növekedést és foglalkoztatást erősítő strukturális reformprogramok elfogadását és végrehajtását; hangsúlyozza a programok és rendszerek gyors és hatékony végrehajtásának fontosságát a munkanélküliség leküzdése érdekében, különösen a fiatalok körében;
 7. hangsúlyozza, hogy fontos a mélyreható és fenntartható szerkezeti reformok megkezdése vagy végrehajtásának folytatása a közép- és hosszú távú stabilitás érdekében; kiemeli, hogy az EU nem versenyezhet csupán az általános vagy a munkaerőköltségek terén, hanem nemzeti és uniós szinten is nagyobb beruházásokra

van szükség a kutatás, az innováció és fejlesztés, az oktatás és a készségek, valamint az erőforrás-hatékonyság terén;

8. megismétli a „konvergencia-iránymutatásokról” szóló jogi aktusnak a rendes jogalkotási eljárás keretében történő elfogadására irányuló kérését, amely aktus egy meghatározott időszakra vonatkozóan rendkívül kevés számú célt fogalmaz meg a legsürgetőbb reformintézkedések vonatkozásában, és kéri, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy nemzeti reformprogramjaikat a fent említett konvergencia-iránymutatások alapján és a Bizottság ellenőrzése mellett dolgozzák ki; felhívja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat nemzeti reformprogramjaik teljes körű végrehajtása mellett; javasolja, hogy a tagállamok ennek alapján létesítsenek „konvergenciapartnerséget” az uniós intézményekkel a reformtevékenységek feltételekhez kötött finanszírozásának lehetősége mellett; megismétli, hogy egy ilyen szorosabb gazdasági együttműködésnek együtt kell járnia egy ösztönzőkön alapuló pénzügyi mechanizmussal; úgy véli, hogy bármely kiegészítő finanszírozásnak vagy eszköznek – mint például a szolidaritási mechanizmusnak – az uniós költségvetés szerves részét kell képeznie, ám az elfogadott többéves pénzügyi keret előirányzatain kívül;
9. aggodalmát fejezi ki az euróövezet tagállamainak állami és magán eladósodottsága miatt; rámutat arra, hogy az EU-nak túl kell lépnie a túlzott adósságfelhalmozáson és az erőforrások fogyaszttásán alapuló növekedési modellen;
10. ezért felszólítja a tagállamokat, hogy a gazdaságpolitikák és reformok kidolgozásakor fordítsanak különös figyelmet az európaiak fiatal nemzedékeire és a jövő generációira gyakorolt hatásra annak érdekében, hogy ne fosszák meg a fiatalokat már a legelején a kilátásaiktól; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség a munkanélküliség, és különösen a fiatalok munkanélküliségének hosszú távú hatásai elleni küzdelem érdekében;
11. elismeréssel illeti azon tagállami hatóságokat, amelyek sikeresen végrehajtottak makrogazdasági kiigazítási programokat vagy a pénzügyi szektort érintő programokat;
12. rámutat, hogy a pénzügyi támogatási programok sikerének egyik szükséges feltétele a szolidaritás és feltételekhez kötöttség kombinálása a reformok melletti elkötelezettséggel és felelősségvállalással; sürgeti azonban a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a pénzügyi támogatást és a trojka ad hoc rendszerét illesszék be egy olyan jobb jogi szerkezetbe, amely megfelel az uniós gazdaságirányítási keretnek és a közösségi jognak, ezáltal biztosítva a demokratikus elszámoltathatóságot;
13. hangsúlyozza, hogy a gazdasági és monetáris unió (GMU) még korántsem teljes, és emlékezteti a Bizottságot az uniós növekedés, gazdasági konvergencia és a versenyképesség javítására irányuló kötelezettségvállalásaira; úgy véli, hogy erre az lehet a legjobb megoldás, ha a Bizottság – a valódi, szoros GMU-terv javaslataival összhangban – végre javaslatokat terjesztene be a GMU kiteljesítésével kapcsolatban; megjegyzi, hogy a GMU kiteljesítésének a közösségi módszeren kell alapulnia;
14. elismeri az új és felülvizsgált uniós pénzügyi szabályozás eredményeit a pénzügyi válság leküzdésében; megjegyzi, hogy a bankunió három pillérének véghezvitele és a bankok tőkekövetelményeire vonatkozó új szabályok végrehajtása hozzájárul az európai bankszektor stressztűrő képességébe vetett bizalom helyreállításához;

15. üdvözli a Bizottság közleményét, amely szerint a 2014. évi éves növekedési jelentés legfőbb célja a fenntartható, intelligens és befogadó növekedés és a versenyképesség támogatása, amely révén további munkahelyek jönnek létre;
16. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a tagállamoknak folytatniuk kell a növekedést elősegítő költségvetési konszolidációt; felszólítja a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék adórendszerüket, csökkentsék az adókat és a társadalombiztosítási hozzájárulásokat, különösen az alacsony és átlagos jövedelműek esetében, hogy a munka helyett inkább a fogyasztást és a környezetkárosító tevékenységeket adóztassák a növekedés, a magánbefektetések és a munkahelyteremtés ösztönzése érdekében, hogy konszolidációs erőfeszítéseiket tegyék hatékonyabbá, és hogy növeljék a befektetéseket az oktatásba, a kutatásba és fejlesztésbe és az aktív munkaerő-piaci politikákba;
17. a kiigazítási programot végrehajtó tagállamokat a növekedést elősegítő és fenntartható szerkezeti reformok végrehajtásának folytatására vagy megkezdésére, valamint az Európa 2020 célkitűzések elérése érdekében tett erőfeszítéseik fokozására ösztönzi; aggodalmát fejezi ki a túlzott költségvetési hiánnyal vagy a folyó fizetési mérleg hiányával küzdő tagállamokban a konkrét reformokkal kapcsolatos felelősségvállalás hiánya miatt; úgy véli, hogy a 2014–2020 közötti időszakban a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás és a stratégiai beruházás előmozdítására hivatott valamennyi alap, és különösen az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés esetében, az azonnali elosztás mellett az előrehozott kiutalás elvét kell alkalmazni;
18. hangsúlyozza az országspecifikus ajánlások nyomon követésének és végrehajtásának, a többoldalú felügyeletnek, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének, valamint a vitaösztönzés és a nyomásgyakorlás eszközeként szolgáló szakértői értékeléseknek a jelentőségét, amelyek ugyanakkor iránymutatással is szolgálnak, segítve a reformokhoz szükséges lendület megteremtését és a reformok elfogadását;
19. újfent rámutat arra, hogy az európai gazdaság versenyképességének javítására, valamint a társadalombiztosítási rendszer és az egészségügyi rendszer fenntarthatóságának megóvására irányuló ambiciózus reformok elmaradása miatt hatalmas lesz a teher a jövő generációin; rámutat arra is, hogy fontos megszüntetni a túlzott hiányt és a folyó fizetési mérleg egyensúlyhiányát;
20. ismét rámutat arra, hogy a kormányzatok és a pénzügyi intézmények az alacsony növekedés által jellemzett környezetben tartósan sebezhetőnek mutatkoznak;
21. hangsúlyozza, hogy a szerkezeti reformokat az oktatásra, kutatásra, innovációra és fenntartható energiára irányuló hosszabb távú befektetéseknek kell kiegészíteniük; úgy véli, hogy a köz- és magánszféra partnersége is olyan beruházásösztönző és az intelligens és fenntartható növekedéshez hozzájáruló eszköznek tekinthető, amely kiegészíti az állami beruházási programokat;
22. erőteljesebb és következetesebb fellépést kér a Bizottság átfogó cselekvési terve alapján az adócsalás és adóelkerülés elleni küzdelem erősítése érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy építsen be kézzelfogható és mérhető célértékeket az Európa 2020 stratégiába;
23. hangsúlyozza, hogy az EU-ban a növekedés legnagyobb akadálya (főként a kkv-k

esetében) a finanszírozáshoz való nehéz hozzájutás; úgy véli, hogy a bankhiteleken kívül más alternatívákra is szükség van a tőke hatékonyabb tőkepiaci elosztásának biztosítása, a hosszú távú befektetések ösztönzése és a kkv-k tőkepiacokhoz való hozzáférését támogató új és innovatív uniós pénzügyi eszközök teljes körű kihasználása révén; úgy véli, hogy a bankunió kiteljesítése javítja a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését, és egyenlő versenyfeltételeket teremt számukra ezen a téren; hangsúlyozza, hogy tovább kell csökkenteni a kkv-kra háruló bürokratikus terheket, és a szabályozási rendszerek kidolgozása során folyamatosan figyelembe kell venni az arányosság elvét; úgy véli, hogy az Európai Beruházási Banknak (EBB) még ennél is aktívabb szerepet játszhat a reálgazdaság finanszírozáshoz való hozzáféréseinek biztosításában; úgy véli, hogy az EBB-finanszírozás kapcsán a legutóbbi tanácsi üléseken tett javaslatok még ambiciózusabbak lehetnének, különösen a kkv-k finanszírozása vonatkozásában;

24. az EU növekedése szempontjából ismét hangsúlyozza az egységes piac végső kialakításának fontosságát; úgy véli, hogy a tagállamok és a Bizottság nem teljesítik az egységes piac végső kialakításával kapcsolatos kötelezettségeiket;
25. kiemeli, hogy a jól működő belső munkaerőpiac és a bevándorlásra vonatkozó fenntartható megközelítés hiánya hátráltatja az EU gazdasági növekedését; hangsúlyozza, hogy a tagállamok számára makroökonómiai előnyökkel jár munkaerőpiacuk modernizálása, és arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket egy sikeres közös munkaerőpiac kialakítására, amely a munkavállalók szabad mozgásán, az egyenlő feltételeken és a felfelé mutató szociális konvergencia elvén, valamint egy modern, megfelelő és befogadásra épülő bevándorlási politikán alapul úgy nemzeti, mint európai szinten;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, milyen konkrét intézkedéseket készül tenni annak érdekében, hogy előmozdítsa és elérje az erősebb fenntartható növekedésre és a nagyobb versenyképességre vonatkozó céljait;
27. úgy véli, hogy összességében a 2014. évi növekedési jelentés nem eléggé részletes, és nem biztosítja a céljainak eléréséhez szükséges eszközöket;
28. tudomásul veszi a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést; megállapítja, hogy az EU gazdaságának belső egyensúlyhiánya fokozatosan csökken; felhívja a figyelmet a külső egyensúlyhiányra is, beleértve a túlzott külső többletet és a tagállamok többségében az exportpiaci részesedés csökkenését;
29. rámutat, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás célja az, hogy megelőzze a rosszul kialakított nemzeti politikák hatásainak más euróövezeti tagállamokba is átgűrűző negatív hatásait; aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság a mutatók értelmezése során nem veszi eléggé figyelembe azt, hogy az euróövezet és annak tagállamai független és nyitott gazdaságok;
30. tudomásul veszi a Bizottság értékelését, hogy számos fontos makrogazdasági egyensúlyhiányt kiigazítanak; rámutat, hogy az EU általános versenyképességének további fokozása érdekében a Bizottságnak az egyes tagállamok folyófizetésimerleg-többletét az euróövezet többi részéhez viszonyítva kell vizsgálnia;
31. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a legtöbb tagállamnak továbbra is

csökken a globális piaci részesedése, és nettó nemzetközi befektetési pozíciója erősen negatív; sajnálja, hogy a versenyképességet erőteljesen befolyásoló más fontos jellemzőket, mint például az egységnyi beruházási költséget a Parlament többszöri kérésére sem építették be a makrogazdasági egyensúlyhiány mutatói közé;

32. továbbra is aggasztónak tartja, hogy a magánszektor túlzottan magas adósságszintjének csökkentése terén nem történt előrelépés; rámutat, hogy ez nem csupán a pénzügyi stabilitás szempontjából aggasztó, hanem az EU növekedési lehetőségeinek szempontjából is;
33. rámutat, hogy a jelenleg a teljes hozamgörbén megfigyelhető rendkívül alacsony kamatlábak aggodalomra adnak okot az európai polgárok magánmegtakarításai és nyugdíjai vonatkozásában;
34. tudomásul veszi a tagállamok előzetes költségvetési terveire vonatkozó első bizottsági értékelést; kiemeli, hogy az előzetes költségvetési tervek vizsgálata javítja a tagállamok költségvetési helyzetének többoldalú felügyeletét és nyomon követését;
35. aggasztónak tartja, hogy csak két tagállamnak sikerült megvalósítania a középtávú célokat; felhívja a tagállamokat, hogy folytassák, és szükség esetén fokozzák erőfeszítéseiket, mivel a növekedésbarát konszolidációra van szükség a nem jól teljesítő tagállamokban;
36. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter semmiképpen nem sértheti az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek előjogait; hangsúlyozza, hogy egyértelműen szét kell választani az uniós és nemzeti szintű hatásköröket, valamint hogy uniós szinten az Európai Parlament az elszámoltathatóság központja; sürgeti a Bizottságot, hogy az összes polgárt érintő döntések demokratikus legitimitásának növelése érdekében biztosítsa az Európai Parlament megfelelő hivatalos részvételét az európai szemeszter folyamatának valamennyi lépésében;
37. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a demokratikus elszámoltathatóságot az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek felé az euróövezet működésének olyan alapvető elemeivel kapcsolatban, mint az Európai Stabilitási Mechanizmus, az eurócsoport döntései, valamint a pénzügyi támogatási programok figyelemmel kísérése és értékelése; kéri a Bizottságot, hogy ajánlásaival és a trojkában való részvételével kapcsolatban végezzen utólagos belső értékeléseket, és tegye közzé azokat;
38. rámutat, hogy számos tagállamban a legfőbb probléma a pénzügyi piacok szétaprózottsága, ami a finanszírozás hiánya mellett magasabb finanszírozási költségeket eredményez, különösen a kkv-k számára; úgy véli, hogy az EKB-nak továbbra is aktív szerepet kell betöltenie a szétaprózottság felszámolásában, és hogy az EBB még inkább támogathatná a kkv-k finanszírozását, a vállalkozói szellemet, a kivitelt és az innovációt, amelyek kulcsfontosságúak a gazdasági fellendülés szempontjából;

EU-költségvetés

39. megjegyzi, hogy a 2014. évi éves növekedési jelentés csak kismértékben különbözik a 2013. évitől; ezért újfent sajnálja, hogy a Bizottságtól nem érkeztek új javaslatok az EU költségvetésének a növekedés és a munkahelyteremtés ösztönzésében betöltött

szerepére vonatkozóan az Európa 2020 stratégia céljainak megvalósítása érdekében;

40. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem nyújtott be a Parlamentnek alapos jelentést a 2012 júniusában elfogadott Növekedési és Munkahely-teremtési Paktum végrehajtásáról;
41. felhívja a Bizottságot, hogy az új programok végrehajtásáról készítsen rendszeresen aktualizált eredménytáblát, amelynek segítségével a költségvetési hatóság össze tudja hasonlítani a tagállamokat, és a megfigyelhető tendenciák tudatában körültekintőbb döntéseket tud hozni a kiadási prioritásokról;
42. hangsúlyozza, hogy a kifizetési előirányzatok alacsony szintje és a kifizetések szűkös felső határa továbbra is az EU költségvetésének egyik alapvető problémáját jelentik, ami a gazdasági fellendülésre különösen negatív hatást gyakorol, mivel a késedelmes kifizetések elsősorban a közvetlen kedvezményezettek számára okoznak kárt; továbbá hangsúlyozza, hogy a 2014-es uniós költségvetés kifizetéseinek ezen alacsony szintje teljes mértékben ellentmond a társjogalkotók által kidolgozott intézkedéseknek, amelyek célja azon megosztott irányítású uniós programok uniós társfinanszírozási arányának átmeneti növelése, amelyek olyan tagállamokhoz köthetők, amelyek pénzügyi stabilitásuk tekintetében komoly problémákkal küszködnek, vagy amelyek pénzügyi stabilitásukat komoly problémák fenyegetik; emlékeztet, hogy a végrehajtás tekintetében biztosítani kell a kifizetések rendezett lebonyolítását annak elkerülése érdekében, hogy a fennálló kötelezettségvállalások (RAL) rendellenes módon átkerüljenek a 2015-ös költségvetésbe, és hogy e tekintetben adott esetben igénybe kell venni az MFF-rendeletben rögzített különböző rugalmassági mechanizmusokat; szándékában áll folytatni a kifizetések általános helyzetének alapos ellenőrzését, különösen annak az igen jelentős mennyiségű kifizetésnek a tekintetében, amelyekre még mindig szükség van az előző többéves pénzügyi keret programjainak a lezárásához;
43. újfent sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok az uniós költségvetéshez való hozzájárulásukat továbbra is a konszolidációs erőfeszítéseik kiigazítási tényezőjeként értelmezik, ami ahhoz vezet, hogy mesterségesen csökkennek az uniós költségvetésben rendelkezésre álló kifizetések; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamok költségvetési terveinek vizsgálatakor teljes mértékben vegye figyelembe ezt az ismétlődő és veszélyes tendenciát, és javasoljon konkrét lépéseket a megállítására;
44. emlékeztet azon álláspontjára, hogy a tagállamok költségvetési helyzetén a saját források új – az Unió költségvetésének finanszírozására szolgáló – rendszere által lehet könnyíteni, amely csökkenteni fogja a GNI-alapú hozzájárulásokat, ezáltal lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a gazdasági fellendülést szolgáló beruházás és reformintézkedések támogatására szolgáló uniós finanszírozás kockáztatása nélkül végrehajtsák konszolidációs erőfeszítéseiket; ezért hangsúlyozza, hogy nagy fontosságot tulajdonít a saját források ügyével foglalkozó magas szintű csoportnak, amely az EU finanszírozásának valódi reformjához kell, hogy vezessen;
45. megismétli, hogy a szorosabb gazdasági együttműködésnek együtt kell járnia egy ösztönzőkön alapuló mechanizmussal; úgy véli, hogy minden további finanszírozásnak és eszköznek (például egy szolidaritási mechanizmusnak) az uniós költségvetés szerves részét kell képeznie, de a többéves pénzügyi keret elfogadott keretén kívül;

o

o o

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek, valamint az Európai Központi Banknak.